

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.IV.20.026/2021/5/1. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2,)

Az alperes:

alperes1 (cím3.)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes (74. sorszám alatt)

A per tárgya:

4.888.000 Ft és járulékai megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

4.P.20.608/2017/71. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 33.000.- (harmincháromezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a cég1 Kft.-vel (továbbiakban adós) a Zalaegerszegi Törvényszéken hibás teljesítés miatt 4.P.20.681/2012. szám alatt folyamatban volt perében a 2015. április 20-i tárgyaláson a bíróság végzésével jóváhagyott egyezséget kötött. Az egyezség szerint az adós Kft. 12 pontban felsorolt építési, kijavítási munkákat vállalt elvégezni a felperes lakóházán 2015. július 1. és szeptember 30. között azzal, hogy amennyiben határidőre a munkákat nem végzi el, a felperesnek megfizet 4.888.000 forintot.

- [2] Az egyezségkötés időpontjában az adós ügyvezetője és egyik – többségi befolyással rendelkező - tagja az alperes volt.
- [3] Az alperes és házastársa az üzletrészt 2015. november 20-án 500.000 forint vételárért a cég 2 Kft.-nek értékesítette. Az új tulajdonos ezen a napon módosította az alapító okiratot, 3.000.000 forintra felemelte a törzstőkét, ügyvezető az ukrán illetőségű ügyvezető lett.
- [4] Az adós ellen a felperes kérelme alapján 2016. augusztus 25-i kezdőnappal felszámolási eljárás indult. Az új ügyvezető a felszámolás elrendelése után a tevékenységet záró mérleg készítési, valamint iratátadási kötelezettségének nem tett eleget. Az adós felszámolása - egyszerűsített módon - befejeződött, a bíróság az adóst a cégnyilvántartásból 2017. július 28-án törölte.
- [5] A felperes keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásáról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csődtv.) 33/A. §-a alapján kérte annak megállapítását, hogy az alperes, aki a felszámolás kezdő időpontját megelőzően az adós Kft. vezető tisztségviselője volt, az ügyvezetői feladatait a nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ezzel 4.888.000 forint és járulékai hitelezői igénye kielégítését megghiúsította. Hitelező érdeket sértő magatartásként arra hivatkozott, hogy az alperes - az adós képviselőjében - úgy kötött egyezséget, hogy tudta, az egyezségben vállaltakat az adós nem tudja és nem is akarja teljesíteni, illetve az egyezségkötést megelőzően kiűrtette a céget. Álláspontja szerint az alperes felelőssége az üzletrész eladása után is fennáll, mert „árnyékügyvezetőként” igazgatta a céget, e tény alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy az egyezség végrehajtása iránt indított eljárásban végrehajtási kifogást terjesztett elő, illetve eljárta annak érdekében, hogy a végrehajtás megszűnjön. Álláspontja szerint árnyékvezetőként a Csődtv. 31.§-ában foglalt kötelezettségek megszegése az alperessel szemben a Csődtv. 33/A.§ (3) bekezdésének alkalmazását megalapozza.
- [6] Másodlagosan a Csődtv. 63. § (2) bekezdése alapján kérte az alperes felelőssége megállapítását hivatkozva arra, hogy az alperes felelőssége az adós társaság felé érvényesített tartósan hátrányos üzletpolitikára figyelemmel is fennáll. E körben arra hivatkozott, hogy valószínűsíthető, az alperes az adós cég bevételeit a szintén a tulajdonában álló másik gazdasági társaságba irányította át.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy nem tanúsított hitelezői érdekeket sértő magatartást, letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének eleget tett, a felszámoló felé az irat és vagyonátadási kötelezettség nem őt, hanem az új ügyvezetőt terhelte, nem volt „árnyékvezető”, 2015. november 20-ával mindenféle irányító szerepe, befolyása megszűnt, az iratokat átadta a cég új ügyvezetőjének, hivatkozott arra is, hogy a Kft. az egyezségben vállaltakat - 5.492 forint híján - megfizette. Vitatta, hogy az adós fizetése képtelenséggel fenyegető helyzetben lett volna akár az egyezségkötés, akár az üzletrész átruházás időpontjában, ezt követően az adós 1.200.000 forintot teljesített, és a cég adó folyószámláján még 2015. november 4-én is 1.000.000 forint túlfizetés állt fenn.
- [8] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a Csőtv. 33/A. § (3) bekezdésében írt vélelem nem áll fenn, mert az alperes az éves beszámoló letétbehelyezési és közzétételi kötelezettségének ügyvezetése alatt eleget tett, nem volt az adós árnyékvezetője, így az irat és vagyonátadási kötelezettség elmulasztása sem alapozza meg vele szemben a vélelem alkalmazását, vélelem hiányában pedig a felperest terhelte annak a tényállításának a bizonyítása, hogy a felperes által megjelölt hitelezői érdeket sértő magatartás - az egyezségkötés - időpontjában az adósfizetése képtelenséggel fenyegető helyzetben volt, valamint - a másodlagos keresetre figyelemmel - annak a ténynek a bizonyítása, hogy az alperes tartósan hátrányos üzletpolitikát folytatott, e tényeket azonban nem bizonyította. Kifejtette, hogy az a tény, hogy az alperes értékesítette az üzletrészt, felveti a hitelezői érdekekkel ellentétes magatartás gyanúját, azonban nem bizonyítja azt,

hogy az egyezségkötés időpontjában a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben lett volna, illetve, hogy az alperes nem a hitelezők érdekeinek megfelelően járt volna el, hogy az adós bevételeit más a tulajdonában álló más gazdasági társaságba irányította át. Utalt arra, hogy az új ügyvezető tanúkénti meghallgatására irányuló külföldi bizonyítás eredménytelen volt, szakértő bizonyítás iratanyag hiányában nem rendelhető el, az állított két cég közti pénzmozgás bizonyítására a felperes kérhette volna az adós cég bankszámlájára vonatkozó megkeresést, csatolhatta volna az alperes másik cégének nyilvánosan elérhető beszámolóit, ezt azonban nem tette meg.

- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását és a kereset teljesítését. Továbbra is arra hivatkozott, hogy az adós az egyezség megkötésekor őt megtévesztette a teljesítési hajlandóságával, ezen időpontra az alperes a céget kiürítette, és a bevételeit más cégeibe irányította, a cég vagyontalan volt, bevételekkel nem rendelkezett. Álláspontja szerint a Csődtv. 33/A. § (3) bekezdésének 2. mondata szerinti törvényi vélelem fennáll, az üzletrész értékesítését követően az alperes, mint „árnyékügyvezető” továbbra is részt vett a cég működésében. Utalt arra, hogy vélelem hiányában - a jelen perben nem alkalmazható - 2016. évi CXXX. törvény (új Pp.) 265. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási szükséghelyzet áll fenn azzal, hogy az indítványozott tanú meghallgatása nem történhetett meg, illetve iratok hiányában szakértői bizonyítást sem rendelhető el.
- [10] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte az elsőfokú eljárásban előadott indokokkal.
- [11] A fellebbezés alaptalan.
- [12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal egészíti ki:
- [13] A felperes az adós felszámolási eljárásában 4.888.000.- forint és járulékai hitelezői igényt jelentett be.
- [14] A cég1 Kft. a 2012. évi mérleg szöveges melléklete szerint a mérleg főösszeg 17.680.000.- forint, az eredmény 6.067.000 forint, a forgóeszköz 17.672.222.- forint, a követelés 16.368.000.- forint, kötelezettség 3.581.000.- forint. A 2013. évi mérleg szöveges beszámolója szerint a mérleg főösszeg 10.311.000.- forint az eredmény -6.188.000 forint, a forgóeszköz 10.168.000 forint, a követelés 9.748.463 forint, míg a kötelezettség 898.839 forint. A 2014. évi mérleg szerint mérleg főösszeg 7.582.000.- forint, eredmény: - 2.600.000 forint, a kötelezettség 745.000 forint, míg a követelés 6.488.220 forintban került feltüntetésre.
- [15] A felperes 2015. május 11-én 3.000.000.- forintot, 2015. július 23-án 800.000.- forintot, 2015. szeptember 1-én 400.000.- forintot vett át az adóstól átvételi elismervénnyel.
- [16] A adóhatóság az adós adófolyószámláján 2015. november 4-én 1.085.000.- forint adótűlfizetést tartott nyilván 72.000.- forint adófizetési kötelezettséggel szemben.
- [17] A fentiek szerint kiegészített tényállás alapján is egyetért a másodfokú bírósággal abban, hogy az alperes felelőssége sem a Csődtv. 33/A. §, sem a Csődtv. 63. § (2) bekezdése alapján nem állapítható meg. Egyetért az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a perbeli esetben a Csődtv. 33/A. § (3) bekezdése szerinti vélelem nem áll fenn. Mellőzi azonban az ítélet indokolásából az „árnyékvezetővel” kapcsolatban írtakat, a (3) bekezdés szerinti vélelem ugyanis az árnyékvezetővel szemben fel sem merülhet. A vélelem alkalmazását a Csődtv. mulasztáshoz köti, mulasztás pedig csak azt terhelheti, akinek törvényi kötelezettsége van. Az esetleges árnyékvezető nem minősül az adós törvényes képviselőjének, így közzétételi, letétbe helyezési, mérlegkészítési, irat és vagyonátadási kötelezettség nem terheli, de e kötelezettségek jó részét - képviseleti, cégjegyzési jog hiányában - nem is tudná teljesíteni.

- [18] Vélelem hiányában - az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontja szerint - a Csődtv. 33/A.§-ára alapított kereset tekintetében a felperest terhelte annak a ténynek a bizonyítása, hogy az alperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt a megjelölt hitelezői érdeket sértő magatartás időpontjában, mely tény azonban nem csak nem bizonyította, hanem a kiegészített tényállásban rögzített tények ennek ellenkezőjét, azt támasztják alá, hogy az adós sem az egyezségkötés időpontjába, sem ezt követően, az alperes vezető tisztségviselői jogviszonya fennállása alatt nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben. Ezt az alperes által közzétett mérlegadatokat, a készpénzes kifizetések és az adófolyószám mutatókat túlfizetés is alátámasztja. Az adós vezető tisztségviselői időszakában fennálló fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet hiányában a felperes által felrótt magatartást, annak hitelezői érdeket sértő voltát vizsgálni sem kellett. Udal csak e körben a másodfokú bíróság arra, hogy az egyezség megkötése, vagy annak megszegése - vagyonszökkenés hiányában - vezetői felelősséget semmilyen módon szándék esetén sem alaposná meg, és e tények nem adnának alapot annak megállapítására sem, hogy a felszámolási eljárás során a hitelezői igények kielégítése e tényekkel okozati összefüggésben hiúsult meg, mert ezeknek a magatartásoknak az adós vagyona károsító negatív hatása - mely elengedhetetlen a felelősség megállapításához - még elviekben sem volt.
- [19] A felperesnek az a kereseti tényállítása, hogy az alperes „kiürítette” az adósi céget, más cégekbe helyezte el a pénzeszközöket, alkalmas lehet a Csődtv. 63. § (2) írt felelősség megalapozásához, e tényeket azonban a felperes nem bizonyította, az erre alkalmas bizonyítási eszközöket nem vette igénybe, a szükséges bizonyítási indítványokat nem terjesztette elő, egyéb, tartósan hátrányos üzletpolitika megállapítására alapot adó magatartásra nem is hivatkozott, így helyesen utasította el az elsőfokú bíróság a keresetet mindkét előterjesztett jogcímen.
- [20] A fentiek okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság - érdemben helyes - ítéletét az 1952. évi III. törvény (rPp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [21] A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért az rPp.78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült költséget maga viseli, és köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségeit megfizetni, amely áll az őt képviselő ügyvéd munkadíjából, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján az alperes jogi képviselőjének másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységével arányban állóan állapított meg.

Pécs, 2021. május 19.

Dr. Kovács Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Berki Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k.
bíró